

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 1. Quid est Scandalum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

conditiones requiruntur. 1. Ut constet de injuria illata. 2. Ut Princeps vel Magistratus civium nocentium rogatus debet tam satisfactionem deneget. 3. Ut fiant auctoritate Principis civium læsorum. 4. Ne plus damni inferatur, quam justa satisfactione requirit. 5. Ut non fiant in personas Ecclesiasticas, & earum bona, cap. *Un. de injur. in 6.*

§. IV.

De Scandalo.

Q. i. Quid est Scandalum?

Resp. Generatim duplex est, nempe activum, & passivum. Scandalum activum est dictum, vel factum minus rectum prebens alteri occasionem peccandi. Sub dicto, vel facto comprehenditur etiam omissione externa: nam qui omittit agere vel loqui, quod debet, aliis est scandalo. Dicitur minus rectum, hoc est, quod vel malum est, ut si turpia loquaris coram adolescenti; vel mali speciem habet, ut si mulierem suspectam domi tuæ aleres, licet cum ea nec peccares, nec periculum tibi esset cum ea peccandi; aut si justa de causa, coram aliis eam ignorantibus, comedas carnes die vetito. Unde illud i. Ad Thess. 5. *Ab omni specie mala abstinetе vos.*

Scan.

Scandalum passivum est ipsa ruina, seu peccatum proximi, ex occasione facti, vel dicti vel omissionis alterius commissum. Dividitur in scandalum pusillorum, seu infirmorum, quod oritur ex ignorantia vel infirmitate peccantis; & in Pharisaicum seu merè acceptum, quod oritur ex ipsa malitia. Sic vocatur, quia Pharisei ex insigni malitia occasionem peccandi ex sanctissimis Christi dictis & factis sumebant.

Q 2. An Scandalum est speciale peccatum?

Resp. I. Dare scandalum directe, inducendo scilicet proximum ad peccandum, et si non ex intentione expressa, ut peccet, & pereat, sicut facit dæmon, sed propter utilitatem, vel voluptatem aliquam propriam, aut alterius, est peccatum speciale contra Charitatem. Nam Lex Charitatis in Deum, & proximum, vetat, ne offensam Dei, & malum spirituale proximi quovis modo procuremus. Præterea hoc directe opponitur præcepto correctionis fraternalæ, cum sint contraria revocare proximum à peccato, & eum in illud inducere.

Imò talis inductio habet duplìcem malitiam in Confessione exprimendam, unam contra Charitatem, & alteram contra vir-

Hh 4 tu-